

П. Що можемъ да научимъ отъ примѣръ-
тъ на стотникъ-тъ?

О. Можемъ да научимъ че не быва да
сгоимъ на място-то си и да чакамы Іисуса да
дойде при нась; но на противъ че пый сами
трѣбва да станемъ и да идемъ при него, т. е.
да го тѣрсимъ споредъ както Богъ ни опрѣдѣлъ-
лява. Ако този чиновникъ бѣше сѣдѣлъ у дома
си и не бѣше положилъ трудъ за да при-
стигне при Іисуса, той не бы сполучилъ.
Той придобы онова, щото желаяше, защото
остави всичко и отиде при Іисуса; и всякой
който показва подобнѣ мудростъ и дѣятел-
ность ще прѣеме подобнѣ наградж.

П. Що отговори Іисусъ на стотникъ-тъ?

О. Казува му Іисусъ: Азъ щѣ дойдѫ и ще го испѣлѫ (Ст. 7).

П. Що е явно отъ тѣзи думы Іисусовы?

О. Явно е че Іисусъ всякога е готовъ да
помага на онѣзи, които просятъ помощъ отъ
него. Той не казва на стотникъ-тъ; Нѣмамъ
врѣме, място-то е далечъ, или: Имамъ работѣ
днесъ, утрѣ ще дойдѫ; но той имъ рече:
Азъ щѣ дойдѫ.

П. Защо трѣбва да смы увѣрени че Іисусъ
не ще ся отрече отъ прошения-та ни?

О. Защото той умрѣ на кръстъ-тъ за нась.
Ако той нѣмаше неисказаниѣ любовь къмъ
нась, то той не бы положилъ душѫ-тѫ си за
нась, но ако той има толкавѣ любовь къмъ
нась, то той ще обича да ни помога. Понеже
Отецъ не пожали Сына своего по прѣ-
даде го за синца ни, какъ не ще ни подарѣ-
сть него наедно и всичко. Рим. 8; 32.